

Zwammen als hardwerkende groene monsters

Op de vroege zaterdagmorgen van 10 november gingen de Zwammen weer op pad. Dit keer was het plan om naar natuurtuin Diddersgoed in Veenendaal te gaan. De weersvoorspelling was niet super, maar dat kon het enthousiasme niet temperen. Gezellig stapten we op de fiets en na een kort ritje kwamen we aan. Een prachtig informatiebord van IVN met daarnaast een berg takken verwelkomde ons. Het werd langzaam al duidelijk wat ons te wachten stond: wilgen knotten. Het was de bedoeling dat je een bankje pakte om zo bij de wilg te kunnen. Dat vonden we wel prima en zo begon het werk. Al die kleine takjes waren niet erg om te doen, maar die dikke, brede takken... Om niet opgepakt te worden voor poging tot moord, kon je beter keihard 'Van ondereeen!'

schreeuwen. Tjonge, daar krijg je het wel warm van. Dat was maar goed ook, want het begon al te regenen. Daar trokken we ons echter niks van aan. We deden een muts op en deden alsof het miezer was. Het was niet altijd gemakkelijk om een dikke tak naar beneden te halen, want de zaag blijft gemakkelijk klem zitten. De één bungelde dan gevaarlijk aan de tak, terwijl de ander een hardhandige poging deed om de zaag eruit te trekken. Even ter informatie: de wilgen stonden vlak naast een sloot. Dat soort sloten maken de leden heel creatief, want wist je dat het erg leuk is om anderen nat te spetteren door een grote tak erop laten vallen? Hier waren wel wat meningsverschillen over, want waren wij nog niet nat genoeg van de regen? Ik liep namelijk als een soort groen monster rond: lange, natte haren en een broek vol met groene vegen. Geen enkel probleem, hoor, want ik doe het met alle liefde voor de natuur. Alleen

hoef ik dan niet te evolueren tot een riviermonster. Toen een aantal wilgen er al behoorlijk kaal uitzagen, namen we een kleine pauze. Er was warme chocolademelk en voor iedereen was er een wafel. Dit was een goede energie-boost en we gingen weer aan de slag. De één klom in de wilg om te zagen en de ander begon alvast met takken verslepen. Degene die in de wilg zat, vond het leuk om anderen met takken te belagen. Zo ontstond er een heus 'zaagtakkengevecht', waardoor we misschien ietsjepietsje werden afgeleid van het werk. Gelukkig zijn we de Zwammen en realiseren we maar al te

goed dat we voor de gezelligheid én het werk kwamen. Ondertussen regende het alweer een stuk harder en versleepten we alleen nog maar takken. De een liep rond met een hele grote op de schouder en de ander trok een heel spoor achter zich door vele takjes te slepen. De berg takken werd steeds groter en de plassen met modder ook. Op gegeven moment moesten we wel stoppen. Eén misstap en je lag in de sloot. Toch wel jammer voor je kleding en je eigen gezondheid. Het slechte weer was misschien jammer, maar we gaven niet op. Misschien worden we hier gewoon wel sterker van, waardoor we een volgende keer in een heuse sneeuwstorm ons leuke werk kunnen doen!

Karlijn